Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement
Teil II

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa
Część II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 30. Dezember 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 30 grudnia 1940 r.	Nr. 78

Inhalt / Treść

Anordnung Nr. 2

des Leiters der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement.

Vom 17. Dezember 1940.

Betrifft: **Höchstzinssätze für Einlagen der Nichtbankierkundschaft bei Kreditinstituten.**

Auf Grund des § 4 Nr. 9 und 10 und des § 6 Abs. 2 der Verordnung über die Bankaufsichtsstelle vom 8. April 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 124) ordne ich im Einvernehmen mit der Geschäftsleitung der Emissionsbank in Polen an:

Erster Abschnitt.
Neuguthaben.

§ 1

(1) Die in der Anlage festgesetzten Höchstzinssätze sind für sämtliche der Aufsicht der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement unterliegenden Kreditinstitute bei der Hereinnahme von Geldern von der inländischen und ausländischen Nichtbankierkundschaft — Einlagen — im Neugeschäft (vgl. §§ 1 und 4 meiner Anordnung Nr. 1 vom 8. Juli 1940 — Verordnungsblatt GGP. II S. 400) ab 1. Januar 1941 verbindlich.

(2) Als Nichtbankierkundschaft im Sinne dieser Bestimmungen gilt diejenige Kundschaft, die nicht Bank- oder Sparkassengeschäfte als Hauptgeschäftszweig betreibt.

Anlage S. 573

§ 2

Einlagen werden unterschieden nach

1. täglich fälligen Geldern,
2. Kündigungsgeldern,
3. festen Geldern,

Zarządzenie Nr. 2

Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa.

Z dnia 17 grudnia 1940 r.

Dotyczy: **maksymalnych stawek odsetkowych od wkładów klienteli niebankierskiej w instytucjach kredytowych.**

Na podstawie § 4 p. 9 i 10 i § 6 ust. 2 rozporządzenia o Urzędzie Nadzoru Bankowego z dnia 8 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 124) zarządzam w porozumieniu z Zarządem Głównym Banku Emisyjnego w Polsce:

Rozdział pierwszy.
Nowe należności.

§ 1

(1) Ustalone w załączniku maksymalne stawki odsetkowe są obowiązujące od dnia 1 stycznia 1941 r. dla wszystkich instytucji kredytowych, podlegających nadzorowi Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa przy przyjmowaniu wkładów od niebankierskiej klienteli krajowej i zagranicznej w dziale nowych operacyj bankowych (por. §§ 1 i 4 mego zarządzenia Nr. 1 z dnia 8 lipca 1940 r. — Dz. rozp. GGP. II str. 400).

(2) Jako niebankierską uważa się w myśl niniejszych przepisów klientelę, która nie zajmuje się głównie prowadzeniem interesów bankierskich lub interesów kas oszczędności.

Załącznik, str. 573

§ 2

Spośród wkładów rozróżnia się:

1. wkłady płatne avista,
2. wkłady płatne za wypowiedzeniem,
3. wkłady terminowe,

4. Einlagen auf Einlagenbuch und Spareinlagen auf Sparkassenbuch (letztere nur bei kommunalen Sparkassen und Gemeinde-, Spar- und Darlehnskassen).

1. Täglich fällige Gelder sind Einlagen in laufender Rechnung oder auf anderen Konten, für die keine Kündigungsfrist (Nr. 2) oder feste Laufzeit (Nr. 3) oder nur eine solche von weniger als 1 Monat vereinbart ist, und für welche kein Einlagenbuch oder Sparkassenbuch ausgefertigt ist.

2. Kündigungsgelder sind Einlagen, die erst mit Ablauf einer vereinbarten, nicht unter 1 Monat bemessenen Frist nach erfolgter Kündigung fällig werden, und für die kein Einlagenbuch oder Sparkassenbuch ausgefertigt ist.

3. Feste Gelder sind Einlagen, die für einen bestimmten Zeitraum von mindestens 1 Monat (30 Zinstage) hereingenommen und an einem bestimmten Tage fällig werden. Für feste Gelder ist die Ausfertigung eines Einlagenbuches oder Sparkassenbuches unzulässig.

4. Einlagen auf Einlagenbuch (Spareinlagen auf Sparkassenbuch) — kurz „Bucheinlagen“ genannt — sind Einlagen, die nicht den Zwecken des Zahlungsverkehrs, sondern der Anlage dienen und als solche, insbesondere durch Ausfertigung von Einlagenbüchern (Sparkassenbüchern) gekennzeichnet sind. Über sie darf durch Überweisung nicht verfügt werden. Eine Einlösung von Schecks zu Lasten von Bucheinlagen ist unbeschadet der Rechtswirksamkeit des Schecks und des Einlösungsgeschäfts unzulässig.

a) Bucheinlagen mit gewöhnlicher Kündigungsfrist. Falls keine längere Kündigungsfrist vereinbart wird, dürfen auf jedes Einlagenbuch (Sparkassenbuch) ab 1. Januar 1941 Rückzahlungen ohne Kündigung nur bis zum Betrage von 1000 Zloty im Monat geleistet werden, wobei unter Monat nicht „Kalendermonat“ sondern ein Zeitraum von 30 Zinstagen zu verstehen ist. Zur Rückzahlung höherer Beträge bedarf es der Kündigung; die Kündigungsfrist beträgt 3 Monate. Etwa vor Fälligkeit geleistete Zahlungen sind als Vorschüsse zu behandeln und als solche zu verzinsen (vgl. § 4). Bis auf weiteres können bei außergewöhnlichen durch Naturereignisse hervorgerufenen Notständen (Brandschäden, Überschwemmungen, Mißernten, Viehsterben) Bucheinlagen mit gewöhnlicher Kündigungsfrist bis zu 3000 Zloty vor Fälligkeit ausbezahlt werden, ohne daß eine Verpflichtung zur Berechnung von Vorschußzinsen besteht.

b) Bucheinlagen mit besonders vereinbarter Kündigungsfrist. Bei Bucheinlagen mit besonders vereinbarter Kündigungsfrist sind Rückzahlungen nur nach vorheriger Kündigung zum Fälligkeitstermin zulässig. Werden Einlagen vor dem aus der bestehenden Kündigungsfrist sich ergebenden Fälligkeitstermin ganz oder teilweise zurückbezahlt, so sind für den zurückbezahlten Betrag Vorschußzinsen zu berechnen (vgl. § 4).

4. wkłady na książeczki wkładkowe i wkłady oszczędnościowe na książeczki oszczędnościowe (te ostatnie dotyczą wyłącznie komunalnych kas oszczędności i gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych).

1. Jako wkłady płatne avista uważa się wkłady w rachunku bieżącym lub w innych rachunkach, co do których nie umówiono żadnego terminu wypowiedzenia (p. 2) lub terminu płatności (p. 3), lub też umówiono termin krótszy od jednego miesiąca i co do których nie wydano książeczki wkładkowej lub oszczędnościowej.

2. Jako wkłady płatne za wypowiedzeniem uważa się wkłady płatne dopiero z upływem ustalonego terminu, nie krótszego jednak od jednego miesiąca po uskutecznionym wypowiedzeniu, co do których nie wydano książeczki wkładkowej lub oszczędnościowej.

3. Jako wkłady terminowe uważa się wkłady przyjęte na termin zgóry ustalony, nie krótszy od jednego miesiąca (30 dni odsetkowych) i płatne w dniu ściśle oznaczonym. Wystawienie książeczki wkładkowej lub oszczędnościowej na wkłady terminowe nie jest dopuszczalne.

4. Jako wkłady na książeczkę wkładkową (wkłady oszczędnościowe na książeczkę oszczędnościową), t. zw. „wkłady na książeczki“, uważa się wkłady nie służące do celów obrotu pieniężnego, lecz tylko do celów lokaty, która to właściwość znajduje wyraz w wystawieniu książeczki wkładkowej (książeczki oszczędnościowej). W odniesieniu do takich wkładów nie wolno dysponować przekazami. Wykupywanie czeków w ciężar wkładów książeczkowych nie jest dopuszczalne, co jednak nie narusza ważności prawnej czeku jak i jego wykupienia.

a) Wkłady książeczkowe z normalnym terminem wypowiedzenia. O ile nie ustalono dłuższego terminu wypowiedzenia, dozwolone są od 1 stycznia 1941 r. wypłaty na każdą pojedynczą książeczkę wkładkową (książeczkę oszczędnościową) bez wypowiedzenia jedynie do wysokości zł. 1000.— miesiecznie, przy czym za miesiąc uważa się nie „miesiąc kalendarzowy“, lecz okres 30 dni odsetkowych. Wypłata wyższych kwot wymaga wypowiedzenia; termin wypowiedzenia wynosi 3 miesiące. Wypłaty dokonane ewentualnie przed terminem uchodzą za zaliczki i jako takie podlegają oprocentowaniu (por. § 4). W wypadkach nadzwyczajnej klęski, wywołanej przez wydarzenia żywiołowe (pożary, powodzie, nieurodzaje, zarazy bydlęce) zezwala się aż do odwołania na wypłaty przedterminowe z wkładów książeczkowych z normalnym terminem wypowiedzenia do wysokości zł. 3000.— bez obowiązku dla instytucji kredytowej obliczenia odsetek zaliczkowych.

b) Wkłady książeczkowe ze specjalnym terminem wypowiedzenia. Przy wkładach książeczkowych ze specjalnym terminem wypowiedzenia dozwolone są wypłaty jedynie w terminie płatności po uprzednim wypowiedzeniu. O ile nastąpiła wypłata wkładu w części lub w całości przed terminem zapadłości, wynikającym z istniejącej umowy o terminie wypowiedzenia, należy obliczyć odsetki zaliczkowe od sumy wypłaconej (por. § 4).

§ 3

(1) Bei der Zinsberechnung ist der Monat zu 30 Zinstagen, das Jahr zu 360 Zinstagen zu berechnen.

(2) Der für Einlagen jeweils zu vergütende Zinssatz ist auf den Konten und bei Bucheinlagen auch in dem Einlagenbuch (Sparkassenbuch) zu vermerken. Das gleiche gilt für den Vermerk der vereinbarten Kündigungsfristen oder Laufzeiten bei Einlagen mit zeitlicher Bindung.

(3) Kündigungen bedürfen der Schriftform; die Kreditinstitute sollen hierfür Vordrucke vorsehen. Die eingehenden Kündigungen sind unter fortlaufender Nummerierung in ein Kündigungsvormerkbuch einzutragen.

§ 4

(1) Es ist unzulässig, bei der Entgegennahme von Einlagen auf Einlagenbuch oder Spareinlagen auf Sparkassenbuch, von Kündigungsgeldern oder festen Geldern sich zu einer vorzeitigen Rückzahlung bereit zu erklären oder sich zu einer Bevorschussung in irgendeiner Form zu verpflichten.

(2) Werden Einlagen ausnahmsweise vor dem aus der bestehenden Kündigungsfrist oder aus der vereinbarten Laufzeit sich ergebenden Fälligkeitstermin ganz oder teilweise zurückbezahlt, so ist der zurückbezahlte Betrag bis zum Fälligkeitstermin als Vorschuß zu behandeln. Für solche Vorschüsse ist ein Sollzinssatz von mindestens 4% jährlich zu berechnen.

§ 5

Jede an einen unbestimmten Personenkreis gerichtete Bekanntmachung über die für Einlagen jeder Art vergüteten Zinssätze ist unzulässig, mit Ausnahme von Aushängen, die in der Auslage oder im Innern des eigenen Geschäftslokals in unaufdringlicher Weise erfolgen. Bei der Neufestsetzung von Höchstzinssätzen durch den Leiter der Bankaufsichtsstelle ist die einmalige Veröffentlichung der auf Grund der neuen Festsetzung geänderten Zinssätze in einer Tageszeitung ohne sonstige werbende Mitteilungen statthaft. Weitere Ausnahmen können durch den Leiter der Bankaufsichtsstelle zugelassen werden.

§ 6

(1) Die in der Anlage zu § 1 festgesetzten Höchstzinssätze sind ab 1. Januar 1941 bei allen bei den Kreditinstituten vorhandenen Einlagen zu berücksichtigen, ohne daß es einer Kündigung oder anderen Rechtshandlung gegenüber dem Einleger zwecks Anpassung des ihm gewährten Zinssatzes an die neue Vorschrift bedarf. Das gleiche gilt für etwaige spätere Neufestsetzungen von Höchstzinssätzen durch den Leiter der Bankaufsichtsstelle vom Zeitpunkte des Inkrafttretens der Neufestsetzung an.

(2) Bei festen Geldern kann im Falle späterer Neufestsetzungen von Höchstzinssätzen, sofern keine andere Abrede getroffen ist, der bisherige Satz für die vor Inkrafttreten der Neufestsetzung vereinbarte Laufzeit vergütet werden; die Neufestsetzung ist nach Ablauf der vereinbarten Laufzeit zu berücksichtigen.

§ 7

(1) Überschreitungen der festgesetzten Höchstzinssätze sind unzulässig. Dahingehende Vereinbarungen

§ 3

(1) Przy obliczeniu odsetek przyjmuje się, że miesiąc liczy 30 dni odsetkowych, rok 360 dni odsetkowych.

(2) Stopę odsetkową każdocześnie stosowaną przy wkładach należy odnotować na rachunkach, a przy wkładach książeczkowych także w książeczce wkładkowej (książeczce oszczędnościowej). To samo obowiązuje również w odniesieniu do zapisywania umówionych terminów wypowiedzenia lub płatności przy wkładach, związanych na pewien czas.

(3) Wypowiedzenia wymagają formy pisemnej; instytucje kredytowe winny przygotować na ten cel odpowiednie druki. Nadchodzące wypowiedzenia należy wpisywać do księgi wypowiedzeń pod numerem bieżącym.

§ 4

(1) Przy przyjmowaniu wkładów na książeczki wkładkowe lub wkładów oszczędnościowych na książeczki oszczędnościowe, wkładów płatnych za wypowiedzeniem i wkładów terminowych, nie jest dozwolone zobowiązywać się do wypłat przedterminowych lub do udzielania zaliczek w jakiejkolwiek formie.

(2) O ile wypłata wkładu następuje w całości lub w części wyjątkowo przed terminem zapadłości, wynikającego z umowy o terminie wypowiedzenia lub płatności, uważa się kwotę wypłaconą za zaliczkę do terminu zapadłości. Od takich zaliczek należy obliczyć debetowe odsetki nie niższe jak 4% rocznie.

§ 5

Zabrania się kierowania do osób nie wymienionych ściśle jakiegokolwiek ogłoszenia o stawkach odsetkowych, stosować się mających do wkładów wszelkiego rodzaju; zakaz ten nie odnosi się do wywieszek nienarzucających się w oknach wystawowych lub wewnątrz własnych lokali handlowych. W razie zmiany maksymalnych stawek odsetkowych przez Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dozwolone jest jednorazowe podanie do ogólnej wiadomości w jednym z dzienników stawek odsetkowych, zmienionych nowym zarządzeniem, jednak bez dodatków, zmierzających do pozyskania klienteli. Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego może zezwolić na dalsze wyjątki.

§ 6

(1) Maksymalne stawki odsetkowe, ustalone w załączniku do § 1, należy stosować począwszy od dnia 1 stycznia 1941 r. do wszystkich wkładów, złożonych w instytucjach kredytowych, bez potrzeby wypowiedzenia lub dokonania innych czynności prawnych wobec wkładkowca, zmierzających do dostosowania przyznawanej mu dotąd stopy odsetkowej do stawek według nowych przepisów. To samo obowiązuje w razie ewentualnych późniejszych zmian maksymalnych stawek odsetkowych przez Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego począwszy od wejścia w życie odnośnego nowego przepisu.

(2) Przy wkładach terminowych dozwolone jest w razie późniejszych zmian maksymalnych stawek odsetkowych — o ile nic innego nie umówiono — stosowanie dotychczasowej stopy odsetkowej do terminu, ustalonego przed wejściem w życie zmiany; zmianę zaś stopy odsetkowej należy uwzględnić po upływie nowego terminu płatności.

§ 7

(1) Przekroczenie ustalonych maksymalnych stawek odsetkowych nie jest dozwolone. Zmierza-

sind insoweit unwirksam. Als unzulässige Überschreitung ist auch die Gewährung sonstiger Vergütungen für die Überlassung von Einlagen anzusehen; insbesondere fällt hierunter auch die Nichtbelastung von Barauslagen (z. B. Postgebühren, Stempelsteuer), die Kreditinstitute anläßlich der Kontoführung oder auf Grund sonstiger Leistungen für ihre Kunden machen.

(2) Die festgesetzten Höchstzinssätze gelten auch für Einlagen, die mit mehrjähriger Kündigungsfrist oder Laufzeit hereingenommen werden. Ausnahmen bedürfen der vorherigen Genehmigung des Leiters der Bankaufsichtsstelle.

(3) Die Vereinbarung niedrigerer Zinssätze ist zulässig.

Zweiter Abschnitt.
Altguthaben.
§ 8

Die Vergütung von Zinsen für Altguthaben (vgl. §§ 1 und 3 meiner Anordnung Nr. 1 vom 8. Juli 1940 — Verordnungsblatt GGP.II S. 400) ist unzulässig. Falls bis zum Inkrafttreten dieser Anordnung Zinsen für Altguthaben auch nach dem Stichtag für die Trennung der Alt- und Neuguthaben vergütet wurden, hat es bei den für die Zeit bis zum 30. Juni 1940 vergüteten Zinsbeträgen sein Bewenden. Für die Zeit ab 1. Juli 1940 ist die Verzinsung — gegebenenfalls rückwirkend — einzustellen.

Dritter Abschnitt.
Straf- und Durchführungsbestimmungen.
§ 9

Verstöße gegen diese Anordnung werden auf Grund des § 9 der Verordnung über die Bankaufsichtsstelle vom 8. April 1940 mit Ordnungsstrafen bis zu 10 000 Zloty für jeden einzelnen Fall der Zuwiderhandlung geahndet.

§ 10

(1) Neufestsetzungen von Höchstzinssätzen werden im Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement bekanntgemacht.

(2) Über die Anwendung dieser Anordnung werden von dem Leiter der Bankaufsichtsstelle Richtlinien erlassen, in welchen die Zulassung von Ausnahmen von einzelnen Bestimmungen dieser Anordnung vorgesehen werden kann.

(3) Die auf Grund dieser Anordnung zu treffenden Entscheidungen können auch Aufsichtspersonen übertragen werden.

§ 11

(1) Diese Anordnung tritt hinsichtlich der Festsetzung der Höchstzinssätze am 1. Januar 1941, im übrigen mit dem Tage ihrer Verkündung in Kraft.

(2) Entgegenstehende Anordnungen der im § 6 Abs. 2 der Verordnung über die Bankaufsichtsstelle vom 8. April 1940 bezeichneten Behörden treten gleichzeitig außer Kraft.

Krakau, den 17. Dezember 1940.

Der Leiter der Bankaufsichtsstelle
für das Generalgouvernement
Dr. Paersch

jąca do tego część umów jest nieważna. Jako niedozwolone przekroczenie uważa się również przyznanie jakichkolwiek innych korzyści za powierzenie wkładów; w szczególności podpada pod ten przepis zaniechanie obciążenia rachunku klienteli za wydatki gotówkowe (np. za opłaty pocztowe i stemplowe), poniesione przez instytucje kredytowe w związku z prowadzeniem rachunków lub w związku z innymi czynnościami, wykonywanymi w interesie klienteli.

(2) Ustalone maksymalne stawki odsetkowe obowiązują również w odniesieniu do wkładów, przyjmowanych z kilkuletnim terminem wypowiedzenia lub płatności. Wyjątki wymagają uprzedniego zezwolenia Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego.

(3) Umowy, ustalające niższe stawki odsetkowe, są dozwolone.

Rozdział drugi.
Stare należności.
§ 8

Bonifikata odsetek za należności stare (por. §§ 1 i 3 mego zarządzenia Nr. 1 z dnia 8 lipca 1940 r. — Dz. rozp. GGP. II str. 400) nie jest dozwolona. O ile do wejścia w życie niniejszego zarządzenia nastąpiła już bonifikata odsetek za należności stare za czas po dniu miarodajnym dla oddzielenia nowych rachunków od starych, utrzymuje się bonifikatę tę w mocy za czas do 30 czerwca 1940 r. Za czas od 1 lipca 1940 r. należy zaprzestać oprocentowania, ewentualnie z ważnością wstecz.

Rozdział trzeci:
Postanowienia karne i wykonawcze.
§ 9

Przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia karane będą na podstawie § 9 rozporządzenia o Urzędzie Nadzoru Bankowego z dnia 8 kwietnia 1940 r. karami porządkowymi do wysokości zł. 10 000,— za każdy poszczególny wypadek wykroczenia.

§ 10

(1) Zmiany maksymalnych stawek odsetkowych ogłasza się w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa.

(2) Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego wydaje wytyczne co do stosowania przepisów niniejszego zarządzenia, w których to wytycznych może przewidzieć dopuszczenie wyjątków od poszczególnych przepisów niniejszego zarządzenia.

(3) Wydanie decyzji na podstawie niniejszego zarządzenia może być zlecone osobom nadzorującym.

§ 11

(1) Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie w części, odnoszącej się do ustalenia maksymalnych stawek odsetkowych, z dniem 1 stycznia 1941 r., w pozostałej zaś części z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą sprzeczne z niniejszym zarządzenia władz, wymienionych w § 6 ust. 2 rozporządzenia o Urzędzie Nadzoru Bankowego z dnia 8 kwietnia 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 17 grudnia 1940 r.

Kierownik Urzędu Nadzoru Bankowego
dla Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Paersch

Anlage
gemäß § 1 der Anordnung Nr. 2 des Leiters der Bankaufsichtsstelle für das Generalgouvernement vom 17. Dezember 1940 (VBlGG. II S. 569).

Höchstzinssätze für Neuguthaben ab 1. Januar 1941.

I. Für täglich fällige Gelder (vgl. § 2 Nr. 1) höchstens . . . 1 % jährlich.

II. Für Kündigungsgelder (vgl. § 2 Nr. 2) mit einer Kündigungsfrist von mindestens

1. 1 Monat bis weniger als 3 Monaten höchstens . . . $1^{1}/_{2}$ % „
2. 3 Monaten bis weniger als 6 Monaten höchstens . . . $2^{1}/_{4}$ % „
3. 6 Monaten und darüber höchstens . . . . 3 % „

III. Für feste Gelder (vgl. § 2 Nr. 3) mit einer Laufzeit von mindestens

1. 1 Monat bis weniger als 3 Monaten höchstens . . . $1^{1}/_{4}$ % „
2. 3 Monaten bis weniger als 6 Monaten höchstens . . . 2 % „
3. 6 Monaten und darüber höchstens . . . . $2^{3}/_{4}$ % „

IV. Für Einlagen auf Einlagenbuch sowie für Spareinlagen auf Sparkassenbuch — letztere nur bei kommunalen Sparkassen und Gemeinde-Spar- und Darlehnskassen (vgl. § 2 Nr. 4)

1. mit gewöhnlicher Kündigungsfrist (vgl. § 2 Nr. 4a) höchstens . . . . 2 % „
2. mit besonders vereinbarter Kündigungsfrist (vgl. § 2 Nr. 4b) von mindestens
   a) 1 Monat bis weniger als 3 Monaten höchstens . $1^{3}/_{4}$ % „
   b) 3 Monaten bis weniger als 6 Monaten höchstens $2^{1}/_{2}$ % „
   c) 6 Monaten und darüber höchstens . . . . . . 3 % „

Załącznik
według § 1 Zarządzenia Nr. 2 Kierownika Urzędu Nadzoru Bankowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 17 grudnia 1940 r. (Dz. rozp. GG. II str. 569).

Maksymalne stawki odsetkowe dla należności nowych od dnia 1 stycznia 1941 r.

I. Dla wkładów płatnych avista (por. § 2 p. 1) najwyżej . . . 1 % rocznie

II. Dla wkładów płatnych za wypowiedzeniem (por. § 2 p. 2) z terminem wypowiedzenia najmniej

1. 1-miesięcznym do poniżej 3 miesięcy najwyżej $1^{1}/_{2}$ % „
2. 3-miesięcznym do poniżej 6 miesięcy najwyżej . $2^{1}/_{4}$ % „
3. 6-miesięcznym i dłuższym najwyżej . . . . . . 3 % „

III. Dla wkładów terminowych (por. § 2 p. 3) z terminem płatności najmniej

1. 1-miesięcznym do poniżej 3 miesięcy najwyżej . $1^{1}/_{4}$ % „
2. 3-miesięcznym do poniżej 6 miesięcy najwyżej . . 2 % „
3. 6-miesięcznym i dłuższym najwyżej . . . . . . $2^{3}/_{4}$ % „

IV. Dla wkładów na książeczki wkładkowe oraz dla wkładów oszczędnościowych na książeczki oszczędnościowe — te ostatnie dotyczą tylko komunalnych kas oszczędności i gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (por. § 2 p. 4)

1. z normalnym terminem wypowiedzenia (por. § 2 p. 4a) najwyżej . . . . 2 % „
2. ze specjalnym terminem wypowiedzenia (por. § 2 p. 4b) najmniej
   a) 1-miesięcznym do poniżej 3 miesięcy najwyżej $1^{3}/_{4}$ % „
   b) 3-miesięcznym do poniżej 6 miesięcy najwyżej $2^{1}/_{2}$ % „
   c) 6-miesięcznym i dłuższym najwyżej . . . 3 % „

Bekanntmachung
über die Lohnsteuer.
Vom 4. Dezember 1940.

(1) Nach § 1 der Verordnung über Steuerrecht und Steuerverwaltung vom 17. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 60) werden die bisher von den polnischen Steuerämtern verwalteten Steuern und Gebühren im Gebiet des Generalgouvernements vorläufig nach den Bestimmungen der polnischen Gesetze von den Steuerämtern weiterhin verwaltet und erhoben. Danach ist die Lohnsteuer auf Grund des zweiten Abschnitts (Artikel 41 bis 45) des polnischen Staatseinkommensteuergesetzes vom 14. Dezember 1935 (Gesetzblatt der Republik Polen 1936 Nr. 2 Pos. 6) zu erheben. Der Tarif des Artikels 43 des Staatseinkommensteuergesetzes ist durch § 4 der Verordnung über die Änderung des polnischen Einkommensteuerrechts vom 22. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 73) geändert worden.

(2) Zur Vermeidung von Doppelbesteuerungen (im Reich und im Generalgouvernement) ist die Anordnung zur vorläufigen Beseitigung von Doppelbesteuerungen im Verhältnis zu Polen, die im Erlaß des Reichsministers der Finanzen vom 29. Februar 1936 S 1301 B Pl — 103 III d (RStBl. 1936 S. 196) enthalten ist, im Verhältnis zwischen dem Reich und dem Generalgouvernement sinngemäß anzuwenden. Das ist bestimmt worden seitens des Reichsministers der Finanzen durch Erlaß vom 10. Mai 1940 S 1301 B Pl — 166 III d (RStBl 1940 S. 513) und seitens des Leiters der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs durch Erlaß von 14. März 1940 Fin S 1300—1. Danach sind Einkünfte aus Arbeit nur in dem Gebiet zu besteuern, in dem die persönliche Tätigkeit ausgeübt wird. Ausgenommen von diesem Grundsatz sind nur Bezüge aus öffentlichen Kassen (Besoldungen, Ruhegehälter, Löhne usw.). Diese sind nur im Schuldnerstaat zu besteuern, d. h. in dem Gebiet, zu dem die öffentlichen Kassen, die die Bezüge zahlen, gehören. Es sind somit die Bezüge, die für eine Tätigkeit im Generalgouvernement aus öffentlichen Kassen des Reichs gezahlt werden, im Reich zu besteuern. Es handelt sich dabei in der Hauptsache um Gehälter, die den vom Reich in das Generalgouvernement abgeordneten Beamten gezahlt werden.

(3) Im Generalgouvernement sind nach der bezeichneten Anordnung u. a. die folgenden Einkünfte aus Arbeit zu besteuern:

a) Bezüge, die aus öffentlichen Kassen des Generalgouvernements bezahlt werden,

b) Gehälter, Löhne, Pensionen usw., die aus nichtöffentlichen Kassen für eine Tätigkeit vergütet werden, die im Generalgouvernement ausgeübt wird. Dazu gehören insbesondere Gehälter und Löhne, die von privaten Arbeitgebern an Angestellte und Arbeiter für deren Tätigkeit im Generalgouvernement gezahlt werden.

Es ist dabei gleichgültig, ob es sich um deutsche oder um polnische Arbeitnehmer handelt und ob der Arbeitslohn im Generalgouvernement oder im Reich gezahlt wird.

(4) Es haben viele deutsche Einsatzfirmen entgegen den oben bezeichneten Vorschriften die Steuern für ihre reichsdeutschen Arbeitnehmer, die im Generalgouvernement beschäftigt sind, bisher noch nach deutschem Recht berechnet und an das

Obwieszczenie
w sprawie podatku od wynagrodzeń.
Z dnia 4 grudnia 1940 r.

(1) W myśl § 1 rozporządzenia o prawie podatkowym i administracji podatkowej z dnia 17 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 60) zarządza i pobiera się podatki i opłaty, zarządzane dotychczas przez polskie urzędy skarbowe, na obszarze Generalnego Gubernatorstwa tymczasowo według postanowień ustaw polskich nadal przez urzędy skarbowe. Według tego należy pobrać podatek od wynagrodzeń na podstawie drugiego działu (artykuły 41—45) polskiej ustawy o państwowym podatku dochodowym z dnia 14 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. 1936 r. Nr. 2 poz. 6). Taryfa artykułu 43 ustawy o państwowym podatku dochodowym zmieniona została przez § 4 rozporządzenia o zmianie polskiego prawa podatku dochodowego z dnia 22 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 73).

(2) Celem uniknięcia podwójnych opodatkowań (w Rzeszy i w Generalnym Gubernatorstwie), należy w stosunku między Rzeszą a Generalnym Gubernatorstwem odpowiednio stosować zarządzenie celem tymczasowego usunięcia podwójnych opodatkowań w stosunku do polaków, zawarte w dekrecie Ministra Skarbu Rzeszy z dnia 29 lutego 1936 r. S 1301 B Pl — 103 III d (Dz. Pod. Rz. 1936 r. str. 196). Zostało to postanowione ze strony Ministra Skarbu Rzeszy dekretem z dnia 10 maja 1940 r. S 1301 B Pl — 166 III d (Dz. Pod. Rz. 1940 r. str. 513), a ze strony Kierownika Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dekretem z dnia 14 marca 1940 r. Fin S 1300 — 1. Według tego należy opodatkować dochody z pracy tylko na tym obszarze, na którym czynność osobista jest wykonywana. Wyjęte z pod tej zasady są tylko pobory z kas publicznych (uposażenia, emerytury, wynagrodzenia za najemną pracę itd.). Te należy opodatkować tylko w państwie dłużniczym t. zn. na tym obszarze, do którego należą kasy publiczne, płacące pobory. Należy tym samym pobory, płacone za czynność w Generalnym Gubernatorstwie z kas publicznych Rzeszy, w Rzeszy opodatkować. Chodzi w tym wypadku przeważnie o uposażenia, płacone urzędnikom, odkomenderowanym z Rzeszy do Generalnego Gubernatorstwa.

(3) W Generalnym Gubernatorstwie należy opodatkować według wymienionego zarządzenia m. i. następujące dochody z pracy:

a) pobory, płacone z kas publicznych Generalnego Gubernatorstwa,

b) uposażenia, wynagrodzenia za najemną pracę, emerytury itd., wypłacane z niepublicznych kas za czynność, którą się wykonuje w Generalnym Gubernatorstwie. Do tego należą szczególnie uposażenia i wynagrodzenia za najemną pracę, które wypłacają prywatni pracodawcy pracownikom umysłowym i fizycznym za ich czynność w Generalnym Gubernatorstwie.

Obojętnym przy tym jest, czy chodzi o niemieckich lub polskich pracobiorców oraz czy wynagrodzenie za pracę wypłaca się w Generalnym Gubernatorstwie lub w Rzeszy.

(4) Liczne firmy niemieckie, którym zlecono pracę (Einsatzfirmen), wbrew wyżej określonym przepisom obliczały podatki za ich pracobiorców, będących obywatelami Rzeszy, a zatrudnionych w Generalnym Gubernatorstwie dotychczas

Finanzamt im Reich abgeführt. Diese Firmen müssen dem Finanzamt im Reich eine Aufstellung über die seit 1. April 1940 für die im Generalgouvernement tätigen Arbeitnehmer abgeführte Lohnsteuer, Kriegszuschlag zur Lohnsteuer und Wehrsteuer einreichen und den Antrag stellen, daß die Steuern an die Finanzkasse des Finanzinspekteurs im Generalgouvernement überwiesen werden, in dessen Bezirk sich die Leitung des Betriebs im Generalgouvernement befindet. Es empfiehlt sich, daß diese Firmen dem zuständigen Finanzinspekteur im Generalgouvernement eine Abschrift der Aufstellung und des Antrags übersenden. Künftig müssen unter allen Umständen die Steuern für die im Generalgouvernement tätigen deutschen Arbeitnehmer unmittelbar an das für den Beschäftigungsort des Arbeitnehmers zuständige Steueramt im Generalgouvernement abgeführt werden.

(5) Es wird zurzeit geprüft, inwieweit bei deutschen Arbeitnehmern, die nach dem Recht des Generalgouvernements zu besteuern sind, künftig der Familienstand, insbesondere das Vorhandensein von Kindern, bei der Lohnsteuerberechnung zu berücksichtigen ist. Zur etwaigen Berücksichtigung des Familienstandes bei der Lohnsteuerberechnung ist es unbedingt erforderlich, daß sich alle deutschen Arbeitnehmer möglichst bald eine amtliche Bescheinigung über ihren Familienstand besorgen. Das geschieht am einfachsten dadurch, daß die deutschen Arbeitnehmer, soweit ihnen das möglich ist, von der zuständigen Gemeindebehörde ihres bisherigen Wohnsitzes im Reich eine Lohnsteuerkarte für 1941 einfordern. Soweit die deutschen Arbeitnehmer eine Lohnsteuerkarte aus dem Reich nicht mehr erhalten können, müssen sie von der zuständigen Meldebehörde im Generalgouvernement (Kreishauptmann oder Stadthauptmann) eine Bescheinigung über ihren Familienstand einfordern. Aus der Bescheinigung muß ersichtlich sein, ob der Arbeitnehmer ledig, verheiratet, verwitwet oder geschieden ist. Außerdem muß sich aus der Bescheinigung die Anzahl der minderjährigen Kinder, die zum Haushalt des Arbeitnehmers gehören, und derjenigen volljährigen Kinder unter 25 Jahren ergeben, die überwiegend auf Kosten des Steuerpflichtigen unterhalten und für einen Beruf ausgebildet werden. Es wird besonders darauf hingewiesen, daß etwaige auf dem Familienstand beruhende Vergünstigungen bei der Berechnung der Lohnsteuer nur dann gewährt werden können, wenn der deutsche Arbeitnehmer bei der Lohnzahlung dem Arbeitgeber den Familienstand durch Vorlegen der oben bezeichneten Bescheinigung nachgewiesen hat.

Krakau, den 4. Dezember 1940.

Der Leiter der Abteilung Finanzen
in der Regierung des Generalgouvernements
Spindler

jeszcze według prawa niemieckiego i odprowadzały urzędowi skarbowemu w Rzeszy. Firmy te powinny urzędowi skarbowemu w Rzeszy przesłać zestawienie odprowadzonego od dnia 1 kwietnia 1940 r. za zatrudnionych w Generalnym Gubernatorstwie pracobiorców podatku od wynagrodzeń, dodatku wojennego do podatku od wynagrodzeń i podatku wojskowego, oraz stawić wniosek o przekazanie podatków tej kasie skarbowej Inspektora Skarbowego w Generalnym Gubernatorstwie, w którego okręgu znajduje się kierownictwo przedsiębiorstwa w Generalnym Gubernatorstwie. Wskazanym jest, aby firmy te przesłały właściwemu Inspektorowi Skarbowemu w Generalnym Gubernatorstwie odpis zestawienia i wniosku. W przyszłości należy w każdym razie podatki za zatrudnionych w Generalnym Gubernatorstwie niemieckich pracobiorców odprowadzić bezpośrednio do urzędu skarbowego w Generalnym Gubernatorstwie, właściwego dla miejsca zatrudnienia pracobiorcy.

(5) Obecnie bada się, jak dalece przy niemieckich pracobiorcach, których opodatkować należy według prawa Generalnego Gubernatorstwa, w przyszłości przy obliczaniu podatku od wynagrodzeń uwzględniać należy stan familijny, w szczególności czy istnieją dzieci. Celem ewentualnego uwzględnienia stanu familijnego przy obliczaniu podatku od wynagrodzeń koniecznie jest wymagane, aby wszyscy pracobiorcy niemieccy w możliwie krótkim czasie wystarali się o urzędowe zaświadczenie o ich stanie familijnym. Uskuteczniać to można najprościej w ten sposób, że niemieccy pracobiorcy, o ile jest to dla nich możlwe, zażądają od właściwej władzy gminnej ich dotychczasowego miejsca zamieszkania w Rzeszy, karty podatku od wynagrodzeń za rok 1941. O ile niemieccy pracobiorcy już nie mogą otrzymać z Rzeszy karty podatku od wynagrodzeń, winni oni od właściwej władzy meldunkowej w Generalnym Gubernatorstwie (Starosta Powiatowy lub Miejski) zażądać zaświadczenia o ich stanie familijnym. Z zaświadczenia musi wynikać, czy pracobiorca jest stanu wolnego, żonaty, wdowiec lub rozwiedziony. Oprócz tego zaświadczenie musi wykazywać ilość małoletnich dzieci, należących do rodziny (Haushalt) pracobiorcy oraz tych pełnoletnich dzieci poniżej 25 lat, których koszty utrzymania i wyszkolenia do zawodu w przeważającej części pokrywa podatnik. Zwraca się szczególnie na to uwagę, że ewentualnych ulg, wypływających z stanu familijnego, przy obliczaniu podatku od wynagrodzeń tylko wtedy można udzielać, jeżeli niemiecki pracobiorca przy wypłacie wynagrodzenia za pracę udowodnił pracodawcy stan familijny przez przedłożenie wyżej wymienionego zaświadczenia.

Krakau (Kraków), dnia 4 grudnia 1940 r.

Kierownik Wydziału Finansów
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Spindler

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Außenring 46 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststraße 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14.40 (RM 7.20) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30) — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1 Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBlGG. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatora. Krakau (Kraków) 20, Aussenring 46 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau. Spółka z ogr. odp. Krakau (Kraków). Poststrasse 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14.40 (RM 7.20) łącznie z kosztami przesyłki; cenę poiedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0,60 (RM 0,30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki
Skrót: Dz. rozp. GG. I wzgl. II.

Das Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

wird im Generalgouvernement durch die

**Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs
Krakau 1, Postschließfach 110**

ausgeliefert.

Bestellungen sind dorthin zu richten. Der Bezugspreis kann auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400 eingezahlt werden.

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa

wydawany będzie na obszarze Generalnego Gubernatorstwa przez

**urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora
Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110**

Zamówienia należy kierować pod wyżej wymieniony adres. Cenę prenumeraty wpłacić można na pocztowe konto czekowe **Warschau (Warszawa) Nr. 400.**

Das Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

wird nach dem deutschen Reichsgebiet durch die

**Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs
Krakau 1, Postschließfach 110**

ausgeliefert.

Bestellungen sind dorthin zu richten. Der Bezugspreis kann auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 eingezahlt werden.